

1789.

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P.O. Hviezdoslava

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P.O. Hviezdoslava

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P.O. Hviezdoslava

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P.O. Hviezdoslava

Ch. Král Pražské Kominy.

Dne 10. Ľedna.

Válečný Posel.

Sdyž bychom nevysice myslili, že všecká zbraň odložena gest; že bozgownicy, bywše bez toho předtím vsaužení wedrem, wogenštými nesnázemi, a teda ta neykrutégssí zymau, na zymnji přeležení odtábli, a že w tento nad obýčeg ruky čas wsecko žádaučho potoge pozíwá; ay. Rusowé, ten slawny Slozwenstý Národ, na který takměr po celé Evropě nevstálá stížnost se wedla, že svým stánjm w poli po ten celý čas ničeho newyrídil; oni tedy opět strž swau neohrozylednau řednatost sťastnij byli. Hned po wybogowanju ostrowa Berečanu Očakowstý Bassa s Ruskym polním Marssalkem Knjžetem Potemkyn w turto smlauvu wjsti žádal, aby totiž ges

mu a všeckemu geho bogowinemli du podlé takové kapitulacy, gakáž s Chočimstým Bassau včiněna gest, z pewnosti Očakowa se zbraní wyjiti powoleno bylo; ale Knjže Potemkyn weda dobré o tom, že Očakowsstí žádné wjic pomocy k očekáwanju nemají, a nadto mage posucedeno od swé Mocnářky, aby k wybogowanju tépevnosti wseckau možnost wynaložil, protož Bassowi požádání geho zhola odepřel, a pokusyl se o tak těžkau wěc, o gakéž sme gessé za celý předessly rok neslyšeli. Gak poslednj Wjdensté Noviny wyprawují. Knjže Potemkyn dne 17 prasynce pustil na pewnost Očakow (která w Besarabii leží) ssturm s takovým ančinem, že po málo hodinách gegjm Pánem

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P.O. Hviezdoslava

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P.O. Hviezdoslava

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P.O. Hviezdoslava

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P.O. Hviezdoslava

včiněn gest. Z obou stran bylo hrozné krve prolití, a jak zprávy přicházely, sajmých nepřátel Turků přes 7 tisíc bydne od meče zahynulo, a Rusů, genž k fšturmům hali, 1000 pobitych a poraněných se počítí. Krom toho také dva Bassové měli o život přijti, a přes 4000 zbrogných Turků na pewnošti zahato gest. Vybojovali tež Ruskové 300 děl nebo Rusů, mnoho prachu, wogenštý důchod a na celý rok potravných věcí. Když tuto zprávu císařský Ruský rychlý posel naseemu vladcnářovi právě na den Vlčího Roku přinesl, on na důkaz svého potěšení hned z svého prstu poslovu dyamantový přsten daroval. (Vly, jak daříme, o tomo velikém skutečku budeme moc v krátkém času obšírnější dátí zprávu.)

Dle psaní z Moldawy p. d. 20 prasynce, snad tam nové nepřátelstvo, a následovné všechny přeběhové neprávě svůj počátek vezmav. Ale tis de vypravidelný zyma gest, tak předce Turci po Malošských hranicích v zástupách po dvou y třech tisících velmi zhusta se okazují; než jakmile spartegi patrouli nasicich husarů, rozpráhnaní se opět a ztratí, jakoby se země po nich začala.

Z Lvova 21 prasynce. Podle psaní z Románu p. d. 9 prasynce, v této císařské armády žádný nic nový o přisměři, a co se jak v sanktorských listech tak y v Vlčinách o něm píše, to že se snad coliko o ginych stranách, jak o Servi a Charvátských wyrozumívatimuzsy. Mezy tím ale gest zde stálý pokoji a krutá zyma ani nassim ani nepřátelům ničeho předsevzýti nedopustí.

Z Konstantynopole. Dvorská tažda dosavad s Kapitánem Bassau a nejneyvyšším Wůdcem nad lodjemi není spokojena, protože on s svým wogensem, ač ho veliký počet měl, ničeho nepořídil. Jak se vůbec myslí, on soztra s svým lodním wogensem přitáhne do Konstantynopole. Mezi tím ale předce geho neywětší přítel gest Sultan, který naň nic nepřipustí, ano geho každý skutek na dobrav stránku vykládá, y praví, že se to všecko vůli a vženji Božímu připsati musí.

Ibrahim Bassa, který giž prve vdan byl, že tehdyž, když Moldavštý Hospodář, Kníže Ipsylanty, od Rakouského wogesta zagat byl své povinnosti zadosti necinil, nyní opět upadl do nemilosti v neywětšího Wezýra, protože také v Banátu, když tam Turey vpadli, tak jakž mu náleželo, se nezachoval. Protož na poručení neywětšího Wezýra byl stat, a v těchto dnech geho hlava vyvěšená byla nad vraty císařského palácu v Konstantynopolí. (Tato zpráva gest zastána měsíce listopadu.)

Předčinu nynější wogny v Konstantynopoli všecky potravní věcy o polovic dražší gšau, a gegich cena gesíte den po dni vstupnige. Obecný lid počíná se vztekati, a skutečně cyzí lidé gšau svým životem v nebezpečenství, ač politická stráž na všech stranách obchází, aby všem vystupkům přijetí vězněna byla.

Z Sýrie 22 prasynce. Nyní Belehradští nám žádné předčiny nedávají, abychom sobě na ně stězovatí mohli; anoz brž oni každých 10 dní k nám wysýlagí posly s bílým praporcem, kterí přinážejí

Hogj spisy Panu Generálovi Brannovi, obyčegně zdržegj se za celý den v Žemljé, a teprvo opět v večer s odpovědi odcházý wagj do Bělehraou. Tak slyšet, to se dége za tau příčinou, že každých to dny příměří se obnovouge.

Desetere císařské pěsli wogsko dosťane čízmy aneb krátke Vhersté boty, a k tomu gessé sylné zymní punčochy; ale kožichy, kterých podobně veliké množství naděláno gest, vrčeny gsau tolito pro ten lid, který na neyposledněgssich písejích stogi.

Z Temesváru 22 Prashnce. Ačkoli příměří gest, tak předce nemůžem se gináč nadít, než že welmi brzy opět násse wogsko proti nepřátelům do pole vytáhne; nebo k čemuby byly tak množství obdobně welmi spěšné přípravy? K čemu naporád rekrutování? Od Vherstých pěších regimentů lid neustále dosazuje se k husarům, a k regimentu de Wins zožiž takových dokonalých Vhrů odvedeno gest.

Z Žemljina psaní dárá následující zpráwu: Před několika dni příslí Turcy na malé lodičce s býlým praporcem na nás břeh, a na tu otážku, aby chtěli z dali odpověd, že francouzského rychlého posla, an z Konstantynopole přichází, přewážejí, a on že vyšlan gest k král. francouzskému Poslowi do Wjdne. Ten tedy rychlý posel byl y hned propuštěn. Po málo hodinách příslí giný opět francouzský rychlý posel, který měl spisy k odsvedení nevyššímu Baníkri, knížeti Baunicovi. Druhého dne příslí třetí posel z Konstantynopole od Englického Wyslance, a podobně jeho cesta byla do Wjdne k Englickému Wyslanci;

nato příslí čtvrtý takový posel s psaným knížeti Baunicovi, a pak pátý k němu samému, kterýžto poslední ten prvo předevčrem strž kaysac swau cestou se vbjral. V pěti tedy dnech přes poslu příslí z Konstantynopole, totiž dva francouzští, a z Englicky.

Z Syrmie 24 prashnce. Ačkoli příměří zde tak pořádně prohlášeno není, jako v ginych okolních kraginách; nic však méně předce na obou stranách welmi bedlivy na to pozor je dává, aby se žádny nepřátelstva nedopustil. My si ne gjíž v této případnosti geden příklad v známost vvedli, že totiž gisti od nassich dobrovolníků chycený Turek y s koněm na svobodu propuštěn, a do Bělehradu od násseho Pana Generála oděšlán byl; dnes můžeme opět giny příklad podotknout, strž který Bělehradský Bassa zagisté znamenité pochvaly hoden gest. Za řekou Sáwau na násse myslivce a dobrovolníky, kteří na písejích a příčinách stráží stáli, Turci častěji doráželi, a mnohé také z nich poranili. Když se strany toho před Bassau stížnost vvedla, on negen původce této nepokogných Turků vyhledati potučil, a geg w tu chvíli provazem zavřeli; ale také nassim oznámil, že potom takové russitele obopolního potodej k porrestání gich nassim do rukou vydati chce.

Dne 14 toho z Žemljinské bassy znazmenalo se, že Turci v velikých zášívach do Bělehradu, a ginj odtud opět k Sazbači rukou.

V těchto dnech příslí 7 Turků přes Sáwu do násseho baráku, kdež myslivci přebývali, a odtud dalej círeli.

si svých přátel na vlastním světě. Schylovalo se k večeru, a protož oni násich žádali, aby jim popřáli nocleh, což také obdrželi. Když rozhazali své vztoky podélili každého wogáka, co v sebe měli. Tito Turci vypravovali, jak v nich přísné poručený gest, (dokud výjimečně trvalo) aby se po kogně chowali, a pokud by se kdo gen slovo k zrušení pokoge promluviti opovázil, tedy že jemu o hlavní běží.

Z Moldawy i 2 prasynce. Dne 29 listopadu do Jasy přišla ta zpráva, že Ruský Generál Bamenštý potkal se s Turky a Tatary v vesnici Gracury 5 hodin cesty od Bendru. Ruský Pan Geznerál včinil na nepřátele rukový autok. Že gich 70 pobitych zůstalo na místě, a 27 bylo zahato, z kterýchžto množí později byli přivedeni do Jasy.

Klmpštý tem (korps) dosavad stojí v Hussen. Největší částka Turků odtráhla do Ismailu, a Tatarský Thán nyní se nachází v Kaussanech. — Dne 27 listopadu při Klmpštém tmu zřezaný za Generála Seliáka dal sobě kultau do hlawy. On byl rozený francouz, však ale svůj statek měl v Burlandu. K tomu neslechetnému štuku měla geg následující přihoda přivést. Když gotilec starec, Generál Klmp na odpocínutí do Petřspurku se vbjral, poručil svau zprávu nad wogstem Generálmajorovi Derfeldovi; poněvadž ale on tehdy nemocen byl, protož ta zpráva prozatím poručena byla Generálowi Seliákovi, kterýž nemyslil gináč, nežže mu také zůstane. Mezi tím ale Geznerál Derfeld se pozdravil, a Seliák musyl své komando složit.

Žde v Moldawě gest ruková žyma, gakéž sobě žádný představiti nesmůže; a předce wogsto pod zprávou polního Maršalka Hraběte Romancova dosavad v poli stojí. Rusové ale mají na snyku kajna, kterými své stany zahřívají.

Z Turecké země. Dne 3 října sešlením z kusů na císařském hradu Konstantynopolštém obyvatelům oznámena byla ta potěšíredlná zpráva, která se v následujícím způsobu vypravuje: "Dne 21 září nevyšší Vezýr připadl na Rakouské ležení v jednom audolj 2 mile od Baraněbes, po hrozném potýkání neprátele zahnal, sice tři hodiny, všecko po cestě hubiw a plenivo, za nějž se hná, a posledně odgaw gím množho kusů v pagáče, svým hlavním bytem položil se v Nehady.

Tato zpráva gedva se roznese, dvořané vyhlásily Sultána za vítězost slavného, a dne 10 října ve všech zbožných známost o tom vůbec prohlášena byla, a nyní gde do všech krasgin Turecké říše.

Tato vossak radost netrvala dlouho, nebo v málo dnech přišla zpráva, že Konstantynopolštý dvůr Chocjm a Klový ztratil, o kteréžto připadlosti gízky saukromný list z Konstantynopole takto psíse:

"Zpráva, která sem přišla strany vybogowaný Chocjm a celé Moldawy, Turecké Minstry na hlavní porazila. Oni se syce stavějí, gakoby sobě z toho nic nedělali, ale v štuku ránu cýtějí na srdce, nebo gím vždy mluweno bylo, že tyto pernosti v dobrém stavu jsou. Po obdržení tak smutné zprávy bude